

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

8T 110/2013 - 163

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26.2.2014 v senátě složeném z předsedy Mgr. Alešem Grombíře a přísedících JUDr. Marcela Thála a Antonína Plátěnky, takto:
Obžalovaný

[Jméno obžalovaného]

nar. [Datum narození obžalovaného], bytem [Adresa obžalovaného],

se podle § 226 písm.b) tr. řádu

zprošťuje obžaloby

státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Berouně sp.zn. ZT 117/2013 ze dne 31.7.2013 pro skutky, jichž se měl dopustit tím, že

1. dne [datum] mezi 23,00 hod. – 24,00 hod. na předem domluvené schůzce v [město], poblíž obchodního centra LIDL, vyzval [jméno FO], nar. [datum], aby si přisedla do jeho vozidla, tov.zn. Hyunday Sonata, RZ [SPZ], za účelem uzavření dohody o půjčce finanční hotovosti , přičemž půjčení peněz začal podmiňovat orálním sexem a poté, kdy [jméno FO] toto odmítla, využil její důvěřivosti a nevyzrálosti a začal jí vyhrožovat, že pokud nevyhoví jeho požadavku, prodá její již v minulosti splacenou směnku ze dne [datum] na částku 10.000,- Kč, soukromé vymahačské firmě, která připraví její rodiče o dům a tento psychický nátlak a pohrůžky stupňoval do té míry, žer jmenovaná podvolila a odjeli vozidlem na odlehlé místo směrem na obec [název], kde donutil [jméno FO], aby se svlékla do spodního prádla, sebral jí přitom její mobilní telefon,

poté si rozepnul poklopec, líbal jí na obličej, donutil jí, aby ho orálně sexuálně uspokojila, kdy si jí navíc bez jejího souhlasu fotil svým mobilním telefonem a poté, jí odvezl zpět do [město],
2. v průběhu měsíce ledna [rok] v blíže nezjištěné době na předem domluvené schůzce za účelem splátky půjčky v obci [město], vyzval [jméno FO], nar. [datum], aby si přisedla do jeho vozidla tov.zn. Hyunday Sonata, RZ [SPZ], a když tak učinila, odjel směrem na obec [město], nedbal námitek [jméno FO], že s ním nikam jet nechce, když chtěla jmenovaná za jízdy vůz opustit, zachytil jí rukou a přidržoval v sedadle, takže v autě musela setrvat, poté přijeli do obce [město], kde má sídlo firma [právnická osoba], a to na náměstí v domě čp. [č. domu], kde jí nutil pod záminkou odhalení případného záznamové zařízení, aby se svlékla se pouze do spodního prádla, pod stejnou záminkou kontroly jí vzal mobilní telefon, poté uzamkl vstupní dveře, a když se začala [jméno FO] oblékat, tak jí začal nutit k sexuálnímu styku s tím, že ho musí znovu orálně uspokojit, což jmenovaná striktně odmítla, avšak obviněný začal svůj nátlak stupňovat, hrozil jí, že jí jinak nepustí ven a uveřejní na internetu její choulostivé fotografie, které si pořídil při předchozím styku dne [datum], nato mezi nimi došlo ke slovní hádce, při které obviněný [jméno FO] udeřil, snažil se jí nasadit na ruce pouta, [jméno FO] ho kopla, načež jí začal svírat rukama hrdlo, jí se podařilo kousnout ho do prstu pravé ruky, vysmeknout se, začal se oblékat, obviněný jí bil rukama po těle a štípal jí, zklidnil se až poté, co začala jmenovaná vyhrožovat, že ho udeří do hlavy skleněnou láhví, kterou se jí podařilo sebrat ze stolu,

čímž měl spáchat

ad 1) zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm.a) tr. zákoníku

ad 2) zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm.a) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.

Odůvodnění:

Po provedeném hlavním líčení dospěl soud k závěru, že není dostatečně prokázáno, že by se obžalovaný jednáním uvedeným v obžalobě dopustil vůči poškozené [jméno FO] trestné činnosti. Obžalovaný od počátku uvádí, že všechny intimnosti, jichž se dopustil vůči poškozené, se udály s jejím souhlasem.

Uvedl, že se s [jméno FO] zná od roku [rok], kdy chodil s její sestrou [rok]. V roce [rok] měl s [jméno] první pohlavní styk, načež se okamžitě rozešel s její sestrou [jméno]. Od té doby byl s [jméno] v kontaktu, několikrát se i sešli, měli spolu sex. Chodit spolu ale nikdy nezačali, [jméno] se bála reakce své rodiny, zejména sestry. V roce [rok] jej [jméno] požádala o půjčku 10.000,- Kč, tyto peníze jí poskytl a nebyl vystaven žádný doklad, neboť jí důvěřoval. Peníze měla platit v měsíčních splátkách po 2.000,- Kč, termíny ale nedodržovala, a proto se domluvili na sepsání směnky na 10.000,- Kč. Poté [jméno] platila již pravidelně a když byla půjčka splacená, tak jí vrátil směnku a sám od sebe jí vystavil doklad o tom, že vůči němu nemá žádné závazky.

Ke skutku 1) obžalovaný uvedl, že [jméno FO] si od něj chtěla znovu půjčit peníze a on nakonec souhlasil s tím, že půjčka musí být písemně zaznamenána. Setkali se u Lidlu, schůzku navrhla [jméno] sama, do auta k němu nastoupila zcela dobrovolně. Domlouvali podrobnosti ohledně půjčky 15.000,- Kč, řekl jí, že jí peníze v autě předávat nehodlá, předá jí je ve firmě za plného provozu, aby nevznikly žádné nejasnosti. Rozhovor v autě byl přátelský a dohodli se na orálním sexu. Z auta mohla [jméno] kdykoli vystoupit, peníze již byly domluvené. Od Lidlu odjeli kvůli většímu soukromí na odlehlé místo, po krátké době je ale na tomto místě legitimovala policie. Pokud by [jméno] měla jakýkoliv problém, mohla to policistům říci. Potom odjeli na nějaké vzdálenější místo, tam se [jméno] začala sama svlékat a on si sám rozepnul kalhoty. Došlo k dobrovolnému orálnímu sexu, během něhož udělal 2 fotografie. Když viděl, že se to [jméno] nelíbí, tak je před ní z mobilu vymazal. Druhý den dopoledne si u něj v práci vyzvedla 15.000,- Kč, přitom jí vystavil směnku na 15.000,- Kč. Termín splátek byl na její žádost neustále posouván, první splátku zaplatila až někdy v prosinci.

Kvůli špatné platební morálce se s [jméno] sešel kolem půle ledna [rok], zajel pro ni do [město] s tím, že věděla, že pojedou do [město] (skutek 2). V [město] se mezi nimi „strhla potyčka“, říkal jí,

že se mu její platební morálka nelíbí. [jméno] mu řekla, že ví, kde bydlí jeho přítelkyně, která by se to mohla všechno dozvědět. Pohádali se, došlo k potyčce, kdyby jí ale chtěl ublížit, či ji do něčeho nutit, tak by určitě vzhledem k jeho 105 Kg mohl a nestalo by se, že jej kousne do prstu a sama žádné zranění neutrží. V kanceláři nemá žádná pouta ani záznamové zařízení, k ničemu ji nenutil, svlékat se nemusela. Po kousnutí do prstu zakřičel „klid“ v tu chvíli se oba uklidnili a [jméno] bez jakéhokoliv nátlaku podepsala novou směnku. Kancelář byla zamčená zevnitř, klíč byl ale ve dveřích a [jméno] mohla kdykoliv odejít. Ještě [datum] se jej při facebookové komunikaci ptala, jak se má, [datum] na něj potom podala trestní oznámení. Podání trestního oznámení si vysvětluje tím, že její přítel „na všechno přišel“ a také tím, aby nemusela splácet dluh, od podání trestního oznámení nezaplatila ani korunu.
Svědkyně [jméno FO] mj. uvedla, že po odchodu z domu od rodičů si od obžalovaného půjčila peníze, potřebovala je na bydlení. Podepsala mu směnku na 100.000,- Kč, aby měl záruku, že mu peníze vrátí. Bydlela u kamarádky, neměla práci a když se na facebooku svěřila obžalovanému se svou špatnou finanční situací, tak se jí nabídl, že jí peníze půjčí. Dali si sraz v [město] u Lidlu s tím, že se na půjčce dohodnou. Obžalovaný ji „naložil“ do auta a odjeli někam za [město]. Tam jí řekl, že jí peníze půjčí, ale chce za to orální sex. Nechtěla na to přistoupit, brečela a říkala, že ne. Chtěla z auta odejít. Obžalovaný jí ale začal říkat, že směnku, kterou podepsala, tak stále má a prodá ji, rodiče potom přijdou o barák apod.. Na orální sex nakonec přistoupila, i když nechtěla. Z auta se bála utéct. U orálního sexu si ji obžalovaný vyfotil a začal ji vydírat tím stylem, že pokud mu nepřiveze peníze, ukáže fotky mámě, dá je na internet a ukáže je jejímu příteli, což nechtěla. Pro peníze si potom zajela druhý den a jezdila mu je potom vracet.

Jednou jí obžalovaný volal, že mu musí hned přivést peníze. Ptala se jej, zda by to nepočkalo do druhého dne, on jí ale řekl, že ne, že musí jet hned. Dala si s ním sraz ve [město], tam jí ale řekl, že mu má peníze předat až v [město], kam ji odvezl. Odvedl ji do své kanceláře, tam ji zamknul, sebral jí mobilní telefon a chtěl po ní, aby se svlékla do spodního prádla. Dále chtěl, aby odstoupila od kovového rámu – detektoru kovu. Chtěla odejít, začali se hádat, obžalovaný poté vytáhl ze šuplíku pouta a snažil se ji spoutat. Volala o pomoc, ale obžalovaný jí zacpával ústa i nos. Když začala mít pocit, že ji chce asi zabít, tak jej kousla do prstu na levé ruce, načež ji pustil. Po chvíli ji ale začal bít „hlava nehlava“, vybíjel si zlost. Viděla tam nějakou flašku a chtěla s ní praštit obžalovaného po hlavě, neboť se bála, že ji chce zabít. Poté se obžalovaný uklidnil, začal se omlouvat a odvezl ji zpátky do [město].

Dále svědkyně mj. uvedla to, že s obžalovaným nikdy předtím nespala, jediné intimnosti s ním jsou ty nedobrovolné popsané v obžalobě.
Před rozhodnutím ve věci přihlédl soud i k ostatním provedeným důkazům, kterými jsou výpovědi svědků [jméno FO], [Jméno svědka B], [jméno], [jméno] a [jméno], znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie – klinická psychologie, resp. výpověď znalce dr. [jméno], jakož i důkazy listinné – záznam komunikace mezi obžalovaným a poškozenou na facebooku, předmětné směnky a další.
Soud se věcí zabýval již podruhé poté, co původní odsuzující rozsudek odvolací soud zrušil a vrátil věc soudu 1. stupně. Nalézací soud vycházejíc z tohoto rozhodnutí se znovu zabýval otázkou věrohodnosti poškozené [jméno]. K tomuto vyžádal doplněk znaleckého posudku znalce dr. [jméno], kterému poskytl i přepis facebookové komunikace mezi obžalovaným a poškozenou, jakož i některé další podklady. Znalec před soudem ve své doplňující výpovědi mj. uvedl, že přepis facebookové komunikace měl k dispozici před vypracováním znaleckého posudku, resp. že se touto komunikací zabýval jak ve svém posudku, tak i při své předcházející výpovědi. Znalec dále mj. uvedl, že plně setrvává na svém závěru, že je poškozená osobou obecně věrohodnou. Pokud se některé jednání či reakce poškozené nejeví jako úplně normální, je to dáno rysy její osobnosti, která je nedozrálá, vykazuje rysy infantilismu, naivity, nadměrné důvěřivosti, submisivity, lehkomyslnosti, lehkovážnosti. Dle vnějších projevů její chování neodpovídá tudíž chování standardně psychosociálně zralé ženy.

Soud po opětovném zhodnocení provedených důkazů, respektujíc přitom stanovisko odvolacího soudu, dospěl k následujícím závěrům :

Obžalovaný zůstává důvodně podezřelým, že se dopustil vůči poškozené trestné činnosti, tj, že jednal způsobem uvedeným v obžalobě proti vůli poškozené. Poškozená před soudem působila velice věrohodně a přesvědčivě. Věcně popsala inkriminované momenty s tím, že v této výpovědi soud neshledal jakoukoli tendenci uškodit nad rámec reality, když sdělila i momenty, které obžalovanému nepřitěžují, např. to, že poté, co jej chtěla udeřit lahví, tak se zklidnil, omluvil se a odvezl ji zpátky do [město]. Výpověď poškozené přitom není osamocená. Třebaže se v případě svědků [Jméno svědka A], [Jméno svědka B] a [jméno] jedná o osoby blízké, nelze nebrat zřetel na jejich výpovědi, jelikož všichni vypovídali po řádném poučení s hrozbou event. postihu za křivou výpověď, resp. křivé obvinění. Výpovědi těchto svědků korespondují s výpovědí poškozené, resp. tuto výpověď podporují. Svědkyně [Jméno svědka A] se vyjádřila k povaze obžalovaného s tím, že je to „cholerik" a po dobu jejich známosti se snažil v ní neustále vyvolávat pocity viny, měl tendenci vše zveličovat, nicméně fyzicky ji nikdy nenapadl. Sestra [jméno] nikdy nelhala, nevymýšlela si. Svědkyně [Jméno svědka B], matka poškozené, potom mj. uvedla, že dcery jsou pravdomluvné, než aby lhaly, tak raději neřeknou nic. Žádné významnější lži nebo vymýšlení u nich nikdy nezaznamenala. Svědek [jméno] potom potvrdil výpověď poškozené v tom směru, že si náhodou přečetl facebookovou komunikaci mezi obžalovaným a poškozenou, načež ona při vysvětlení brečela, se vším se mu svěřila s tím, že dříve mu to nechtěla říci, aby mu neublížila. Při té příležitosti začaly svědkovi „docházet" i další věci, např. si vzpomněl na to, že poškozená jednou přišla ze schůzky s modřinami, ani se s ním nebavila, měla „šlic" na prsu a když se jí na to ptal, tak mu řekla, že se „pošťuchovali" s bratrancem. Výpověď poškozené je potvrzována i výpovědí svědkyně [jméno] v tom směru, že se jí poškozená (byť nekonkrétně) svěřila s tím, že byla napadena a ukázala svědkyni modřinu na prsu a škrábanec, a to pravděpodobně ještě předtím, než bylo podáno trestní oznámení. K důvodnému podezření přispívají i závěry znalce, především závěr o vysoké obecné věrohodnosti poškozené.

Na druhou stranu soud po provedeném doplňujícím dokazování (a ve světle názoru odvolacího soudu) dospěl i k závěru, že v předcházejícím případě dostatečně nezohlednil rozpory a nelogičnosti v jednání a tvrzení poškozené, které vedou k pochybnostem o její specifické věrohodnosti, tj. o její věrohodnosti v tomto konkrétním případě. Facebooková komunikace mezi obžalovaným a poškozenou v inkriminované době neodpovídá prožitku traumatizujících událostí, jež poškozená ve své výpovědi popsala. Takovému prožitku neodpovídá ani to, že poškozená hned následující den poté, co měla být přinucena k orálnímu sexu s obžalovaným, si k němu do práce přijela pro slíbenou půjčku 15.000,- Kč. Nutno připustit i argument obhajoby, že poškozená mohla požádat o pomoc hlídku policie, která je kontrolovala v autě v noci dne [datum] v [město], pokud by cítila ze strany obžalovaného nějaký nepřípustný nátlak či pokud by jí nějakým způsobem vyhrožoval. V tomto případě se nabízí i motiv, pro který poškozená pravdu mluvit nemusela, resp. motiv pro křivé obvinění obžalovaného. Mohla to být snaha poškozené o uchování vztahu se svědkem [jméno] poté, co tento svědek objevil na počítači facebookovou komunikaci mezi ní a obžalovaným.Mohlo to být i vysvětlení (či jakási omluva) za své vlastní jednání (selhání), a to nejen před přítelem, ale i před sestrou a matkou, které poškozeného znaly již z dřívější doby, kdy byl obžalovaný přítelem sestry poškozené. Motivem pro takovéto jednání poškozené mohl být i existující dluh u obžalovaného, resp. neschopnost poškozené splácet půjčku. (Na tento motiv by mohla ukazovat i skutečnost, že poškozená po podání trestního oznámení přestala splácet půjčku úplně). V neposlední radě k pochybnostem o specifické věrohodnosti poškozené přispívá i fakt, že poškozená při popisu skutku pod bodem 2) obžaloby před soudem neuvedla, že by si obžalovaný jednáním tam uvedeným vynucoval orální sex (jak tvrdí obžaloba) či nějakou jinou (sexuální) „službu", byť se soud na tuto okolnost poškozené výslovně dotázal, přitom je zjevné, že v přípravném řízení popsala skutkový děj shodně s

obžalobou, neboť obžaloba musela nutně z jejího popisu vycházet. (Z tohoto důvodu musel soud v případě předcházejícího odsuzujícího rozsudku zmírnit kvalifikaci tohoto skutku).
Z výše uvedených důvodů existují pochybnosti o věrohodnosti poškozené v tomto konkrétním případě. Tyto pochybnosti nemůže „zhojit" ani závěr znalce o obecné věrohodnosti poškozené. Není totiž vyloučeno (jak zmiňuje i odvolací soud), že se poškozená nechala k jednání uvedenému v obžalobě obžalovaným přemluvit, aby jí poskytl půjčku. Takovéto jednání by za těchto okolností bylo vysoce nemorální, nikoli však trestné. Soudu při těchto pochybnostech nezbylo, než obžalovaného v souladu se zásadou „in dubio pro reo" obžaloby zprostit , a to podle § 226 písm.b) tr. řádu, byť (jak je zmíněno i výše) stín podezření na obžalovaném přetrvává.

takto:

Odůvodnění:

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrno, v který výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnut státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Právo odvolání nemají již ty oprávněné osoby, které se ho výslovným prohlášením vzdaly.

Beroun 26. února 2014

Hana Sládková
předseda senátu